BIBLIOTEKET ROM

I forbindelse med mit projekt *Biblioteket Rom* opholdt jeg mig i efteråret 2017 to måneder på det Danske Institut i Rom. Jeg fik i den forbindelse støtte fra Dreyers Fond til at forlænge mit ophold og til at foretage en række ekskursioner rundt i Italien.

Projektet kredser stedse om den gensidige udveksling mellem det, der går forud, og det, der følger efter, med henblik på at tegne omridset af en kreativ praksis, hvor skabelse ikke sker ex nihilo, ud af intet, men som en stadig bearbejdning af et overleveret materiale.

Mit arbejde foregår derfor som en stadig vekslen mellem indsamling af materiale in situ (motiver, historier fragmenter), og inkorporering af dette materiale i *Biblioteket* som enten tekster eller tegninger.

I forbindelse med dette arbejde, har jeg besøgt en række steder, der hver især, i kraft af deres enestående arkitektoniske udsagn og arkæologiske vidnesbyrd, kunne bidrage til projektets fornemmelse for Roms aflejrede fortider - aflejringer som har formet den by, vi kender i dag.

For eksempel var det utrolig lærerigt at besøge Pompeii og Herculanum. Jeg ville helt tæt på det antikke Roms gader og almindelige byliv, og der, i de døde byers fikserede gader, kunne man virkelig mærke, hvordan livet må have udspillet sig: Afstanden mellem kærrernes hjul står aftegnet i vejenes basaltsten, vandposter og kloakker tegner omridset af en offentlig infrastruktur, og fodgængerovergange antyder gadernes hovedfærdselsårer. Her fornemmer man tydeligt, at antikken ikke er svundet bort i tidens tåger, men derimod fortsat og altid er tilstede lige her: Vi er de samme mennesker med de samme behov, der arrangerer os på samme vis i henhold til de samme traditioner. Traditioner, som bl.a. er grundlagt i disse samfund for to tusinde år siden.

Rundt om i husene kunne jeg rum for rum bekræfte, hvordan Vitruvius' detaljerede udlægning af antikkens byggepraksis er både grundig og udtømmende. Her så jeg, hvordan husene lå arrangeret omkring de tilhørende forretninger og det daglige liv; hvordan enorme indbyggede krukker og møllesten gav vidnesbyrd om det daglige arbejde med at brødføde byens befolkning, og hvordan man på sirlig og raffineret vis graduerede mellem offentlige og private sfærer både gennem selve bygningskroppene og deres aptering.

Det romerske teater spiller som typologi en central rolle i Biblioteket Rom, og jeg fik på mine rejser også lejlighed til at studere flere væsentlige og velbevarede eksempler på denne typologi i hhv. Pompeii, Taormina og Syracusa. Det er fascinerende, hvordan teatret går fra hos grækerne at være hugget ud af klipper eller bakker, i en slags terra-formning og orientering efter landskabet, som det bl.a. er tilfældet i Syracusa, til at blive rejst som bygningsværk og dermed en art kunstig klippe, som det er tilfældet i det meste af den romerske verden. Er der tale om en begyndende omvending i natur-kultur forholdet?

Til slut vil jeg fremhæve Tempeldalen ved Agrigento. Her lærte jeg, hvordan de doriske templers form, byggeteknik og udsmykning i store træk stammer fra dengang, de blev bygget af træ. Templernes dekorationsskemaer er således et ekko af et andet og ældre tektonisk bygningssprog, hvor fx triglyffen engang var bjælke-ender. Dette sprog er siden blevet formaliseret og varieret i en uendelighed, sådan at det nu er at finde i enhver større europæisk by, som den klassiske arkitekturs ansigt.

Alt i alt har det været et overordentligt vellykket og udbytterigt ophold - ikke mindst takket være Dreyers Fond. Under mit ophold er jeg iøvrigt kommet et stort skridt nærmere de første iværksættelser af projektet, og jeg planlægger både en udstilling og en bogudgivelse i løbet af 2019. Her til sidst vil jeg gerne understrege, hvor meget det betyder for et projekt som Biblioteket Rom at modtage støtte til at foretage rejser som disse. Tusind tak!
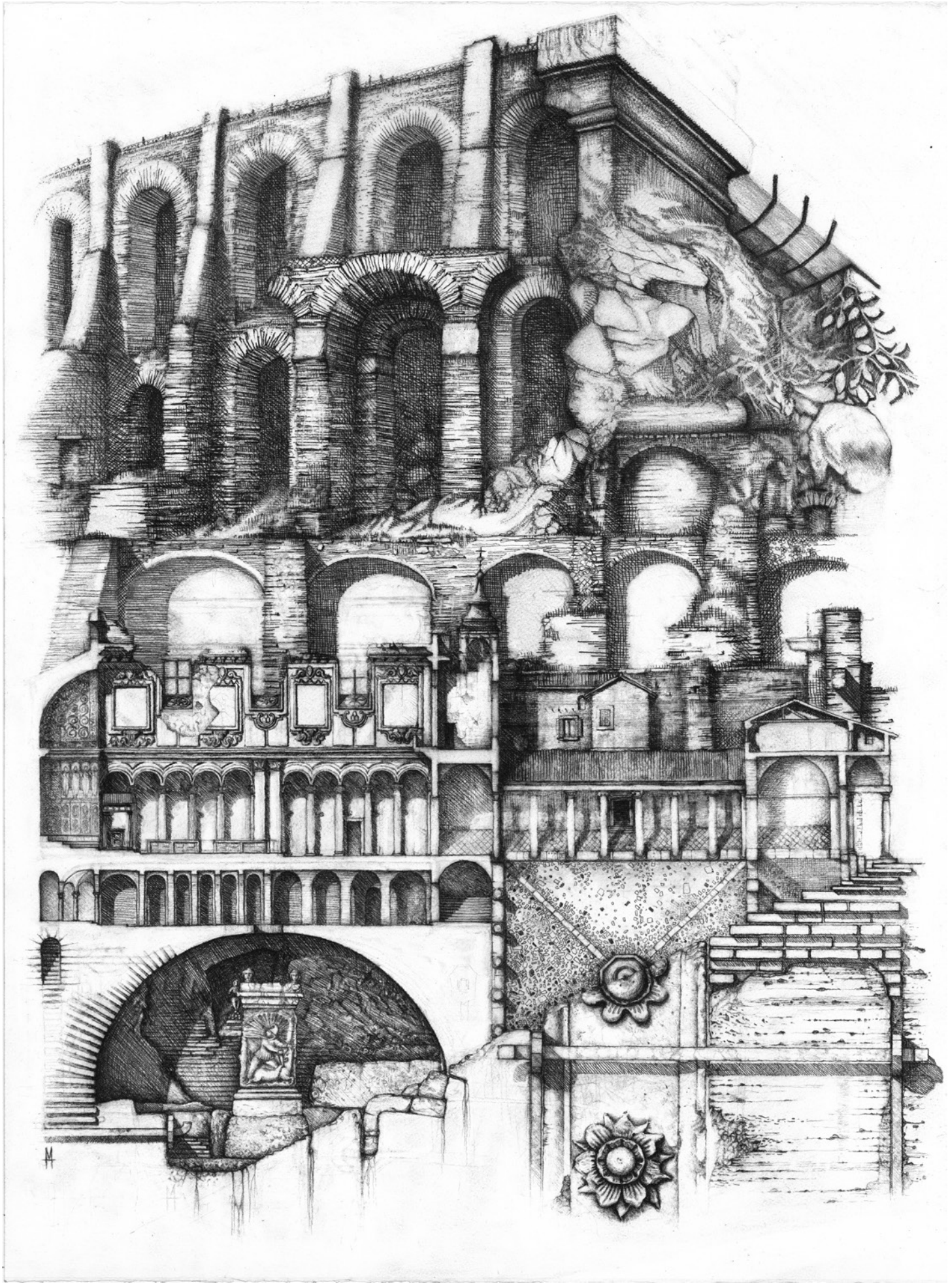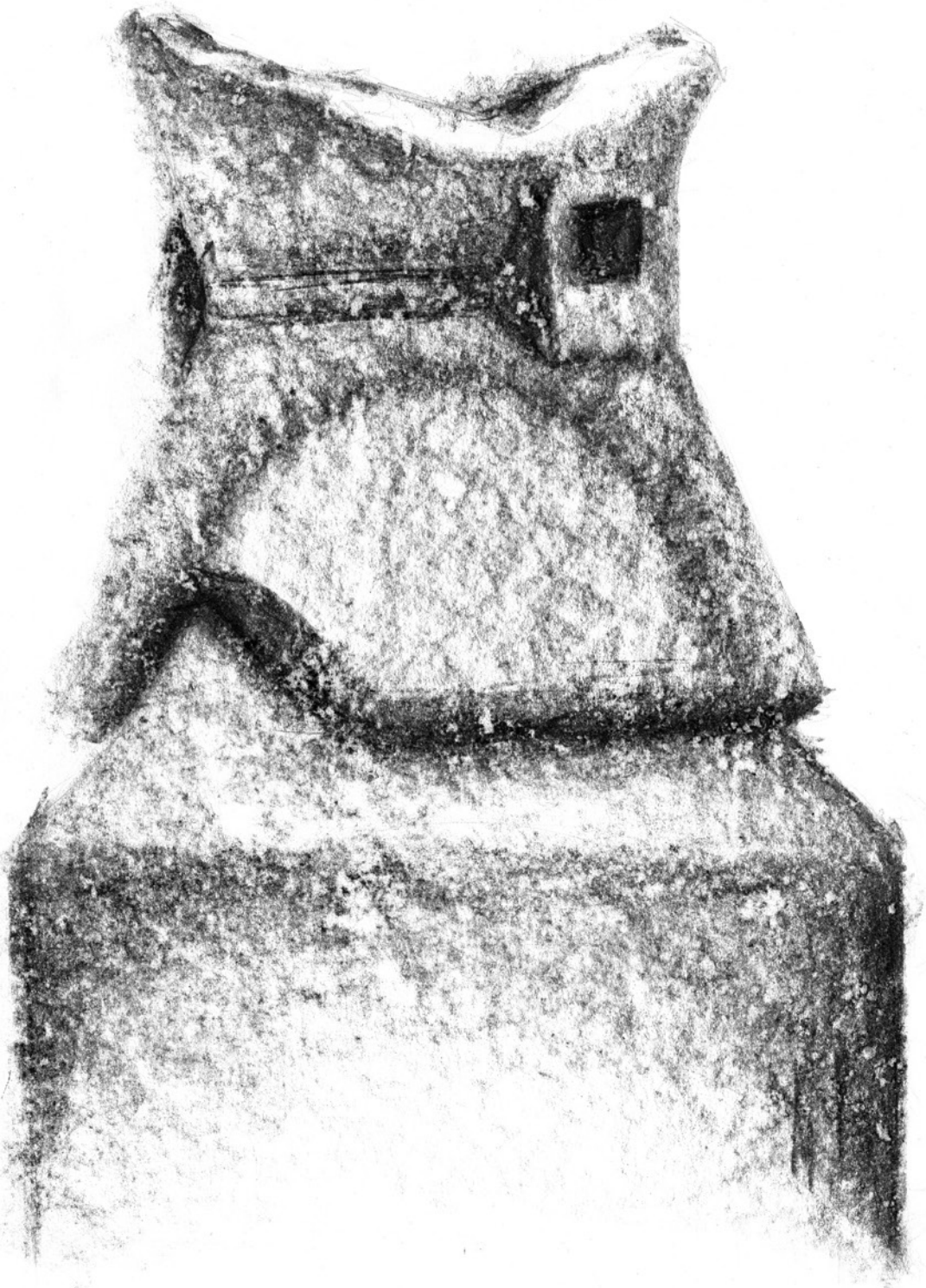
Mvh Mathias Vermehren Holm